

ПОЛКОВНИКЪ АНДРЕЙ ИВАНОВИЧЪ ЗОЛОТУХИНЪ.

Роденъ въ 1854 година. Това е ветеранътъ, чийто животъ е изпълненъ съ войни и сражения. Участвувалъ е въ Сръбско-Турската война 1876 година, като доброволецъ въ отредитѣ на Генералъ Черняевъ, въ Освободителната война 1877—78 година, като подпоручикъ отъ 151 пехотенъ полкъ и въ сраженията при Цихидзири, Голѣми и Малки Ягни, въ Балканската — 1912—13 година като доброволецъ въ отряда на генералъ Илиевъ, въ Руско-Японската 1904—5 години и въ Европейската войни. Раненъ е шесть пжти и три пжти контузенъ. Известенъ е и като талантливъ воененъ журналистъ. Напоследѣкъ въ русия е билъ Комендантъ на Ставрополь. Има нѣколко боеви награди.

На 75 г. Почина тази година, 1928, срещу Богоявление, въ София. — 1929 г.

Софийскитѣ граждани могатъ да си спомнятъ добре за покойния по туй, че на всички тържества, свързани съ освободителната война той, облѣченъ въ черкезка синя униформа съ патронташъ на гърдитѣ, сребърна кама на пояса и астраганенъ капакъ, здравъ и напетъ човѣкъ, вървѣше на чело на шествията, носейки заедно съ български опълченецъ вѣнецъ.

Описвамъ следъ изтичане 50 години онова, що е било въ действителность; пиша на паметъ, понежа не притежавамъ нито единъ редъ отъ запискитѣ си.

Може би тия сведения да послужатъ като материалъ за историята на Пловдивъ, дето преживѣхъ три пжти разновременно и всѣки пжтъ при бойна обстановка; ползувахъ се отъ трогателното внимание и ласки, имайки по онова време не малко приятели, измежду